

[Poul Schlüter.]

Jeg vil gerne gøre en bemærkning specielt om genindførelsen af bondegårdsreglen i skattemæssig henseende med hensyn til landbrugsejendomme, som ligger i byzone. Her bliver jo tale om efter lovforslaget, at ejerne kan begære sig bondegårdsbeskattet — men ikke gratis — mod til gengæld at indgå på, at når til sin tid ejendommen skal udnyttes på anden vis, så skal der betales såvel frigørelsesafgift som afståelsesafgift. Jeg forstod, at hr. Ove Hansen havde nogen betænkelighed ved denne regel, og naturligvis er det noget, vi skal se på i udvalget, men jeg vil dog gerne sige her ved førstebehandlingen, at jeg tror, det er en sagligt påkrævet og fornuftig regel. For det, der nu sker ved den nye land- og byzonelov, er, at vi adskillige steder i landet får meget, meget store byzoner. Derfor tror jeg, vi må se i øjnene, at en del af disse byzoner først vil blive bebygget om en betydelig årrække, og derfor mener jeg, at det ville afstedkomme et meget stort problem for mange ejere af landbrugsejendomme i de stærkt udvidede byzoner, om de skulle betale jordskatter på grundlag af handelsværdien. Jeg tror altså, det er påkrævet og fornuftigt, at regeringen foreslår, at man kan overgå også i byzoner til bondegårdsbeskatning, dog, som jeg sagde før, ikke gratis, men med den alvorlige konsekvens, at når til sin tid landbrugs- erhvervet ophører på ejendommen, bliver der tale om frigørelsesafgift og afståelsesafgift efter de ganske sædvanlige regler, lovforslaget indeholder.

Må jeg sige om beregningsgrundlaget for frigørelsesafgiften, at det begreb, lovforslaget opererer med, frigørelsesværdien, tror jeg er fornuftigt formuleret. Man opererer med en forskel mellem et slutbeløb og et basisbeløb, og som slutbeløbet vælger lovforslaget ejendomsværdien ved den første vurdering efter ejendommens inddragelse i byzone — og det er vel det fornuftigste udgangspunkt, man kan få — og som basisbeløbet tager man ejendomsværdien ved den sidste vurdering før inddragelsen i byzone og giver et tillæg på 50 pct. Det er klart, at dette tillæg er ikke et tillæg, man matematisk præcist kan nå frem til, det er udtryk for et skøn, og jeg tror, det er rigtigt med dette 50 pct.s tillæg, fordi der jo meget ofte vil

blive tale om, at ejeren af ejendommen, som hidtil har været drevet erhvervsmæssigt, ved at måtte skaffe sig en anden ejendom, som han i fremtiden kan drive erhvervsmæssigt, påføres ometableringsudgifter, som det nok vil være rimeligt at give fradrag for, og det kan man sige sker i kraft af 50 pct.s ordningen.

Men jeg synes også, det er fornuftigt, at lovforslaget giver valgmuligheder, at det siger, man som basisbeløb kan vælge enten 13. alm. vurdering, hvis man foretrækker det, eller ejendommens anskaffelsessum i stedet for den sidst ansatte ejendomsværdi, før ejendommen gik ind i byzonen. Jeg synes også, det er realistisk og et udtryk for forståelse for de praktiske problemer i hele denne sammenhæng, at lovforslaget i § 3 giver mulighed for fradrag for forbedringsudgifter og i samme paragraf giver mulighed for fradrag for værditab i tilfælde, hvor man vil konstatere, at bygningerne nu ikke længere kan anvendes efter det oprindelige formål.

Med hensyn til betalingsordningen går lovforslaget ud på, at der kan ydes en henstand på maksimalt 12 år, og at frigørelsesafgiften forrentes med 6 pct. p.a. efter de første 4 år. Også dette må naturligvis være udtryk for et skøn, men jeg tror, det er et praktisk skøn; hr. Ove Hansen ville også gerne se på dette i udvalget, og jeg er da helt klar over, at det skal vi. Jeg tror, at en 12 års periode som regel vil virke rigtigt. Og at lovforslaget giver mulighed for, at finansministeren i særlige tilfælde kan give henstand ud over de 12 år, finder jeg fornuftigt ud fra samme motivering, som jeg tidligere var inde på, nemlig at der kan tænkes enkelte byzoneområder, hvor der ligger en part, hvis modning ikke er aktuel, men fortoner sig ud i en noget fjern fremtid.

Reglen om, at kommunerne skal kunne pålægges at købe en ejendom, der er belastet med frigørelsesafgift, er efter vor opfattelse fornuftig. Denne regel opfatter vi som et sikkerhedsnet, der bliver praktisk i de tilfælde, hvor enkelte ejendomme belastes med en meget stor rentebyrde, og hvor det viser sig, at det af den ene eller anden grund ikke er så let at sælge ejendommen til private erhververe. Her synes jeg, det vil være rigtigt, at man kan pålægge kommunen at købe